

[Hans Hansen.]

ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, at der bliver i hvert Fald den Difference, der ligger i det, der bliver borte paa Vejen, det, som en hel Mængde Mennesker lever og bliver tykke og fede af paa Samfundets Bekostning; det bliver tilbage. Borgerne betaler en Daler og faar en 25-Øre igen. Det er den Automat, som hedder Igangsættelse af offentlige Arbejder.

Det centrale i min Forespørgsel er overhovedet ikke med et Ord besvaret. Min Forespørgsel gik ud paa, om Regeringen paa Grundlag af sit Program og paa Grundlag af Programmet for det Parti, der er med til at danne Regering, Støttepartiet, vilde skride ind mod Monopolsystemet. Det Monopolsystem, som her er Tale om, synes den højtærede Statsminister ganske at overse, og i den omtalte Leder i det socialdemokratiske Blad siger man overlegent, at vi tre smaa Mænd har ingen Forstand paa at tale med om noget saadant. Jeg vil gerne ganske kort fremstille — skønt jeg skulde mene, det var overflødig — overfor den højtærede Statsminister, at det Monopol, der er Tale om, er i første Række Jordmonopolet, der i Øjeblikket er opgjort til 5 Milliarder, det er Toldmonopolet, som er opgjort i Øjeblikket til ca. 2 Milliarder, det er offentlige Gældsbyrder, hvorfor der ikke er Dækning i Øjeblikket, som jeg vil mene udgør ca. 1 Milliard. Det vil sige, at i Øjeblikket har vi der en passiv Kapital paa ca. 8 Milliarder, der skal forrentes af den arbejdende og forbrugende Befolkning, og det vil sige, at denne passive Kapital, populært kalder vi den Højfinans, udtrækker af Arbejdet en Rentebyrde paa 400—500 Millioner om Aaret, $\frac{1}{5}$ eller $\frac{1}{6}$ af den samlede Nationalindtægt. Det er de Monopoler, vi henstiller til en Arbejderregering, der selv har Bekæmpelsen af Monopolerne paa sit Program, at skride ind overfor. Den ærede Ordfører for det radikale Parti, det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, henviste i sin misforstaaende Bedømmelse af Situationen til, at det Forslag, vi har stillet, vil ikke nytte stort. Men det Monopol, her er Tale om, paa disse 8 Milliarder, der skal forrentes, vil Regeringen skride ind overfor det i Henhold til sit eget og sit Støttepartis Program, eller vil den ikke? Det er det Spørgsmaal, jeg gerne vil have Lov til igen i Dag at stille til den højtærede Statsminister.

Jeg skal saa gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Krag. Det ærede Medlems Ordførertale var i sin Form efter

min Mening en mesterlig Hudfletning af den Hjælpeløshed, som den højtærede Statsministers Svar var Udtryk for, men det ærede Medlem kom for Skade at afsløre hele sit eget Partis Hjælpeløshed overfor samme Spørgsmaal. Det ærede Medlem giver Statsministeren Ret i den Betragtning, at vi ikke kan gøre noget nævneværdigt isoleret for vort Lands Vedkommende, men mente dog, det vilde have nogen Betydning, om man nedsatte den faste Ejendomsbeskatning, som udgjorde ca. Halvdelen af Skattebeløbene til Kommunerne. Jeg vil gerne have Lov til at sige, at det ærede Medlem her som Frihandelsmand giver Udtryk for en Opfattelse, der er stridende mod hele Frihandelsideen. Hvis det ærede Medlem mener, at vi ikke her isoleret kan skride ind mod den største Meningsløshed, den Fordyrelse, der finder Sted gennem vor Toldlovgivning, og som har de overordentligste Virkninger for Erhvervslevet, saa er det ærede Medlem ikke Frihandelsmand, og det kan jo være lige redeligt, om man er Frihandelsmand eller Protektionist, men man kan kun være en af Delene, og kun en af Delene kan man være Talsmand for, naar man er Ordfører for sit Parti.

Det andet Spørgsmaal, det ærede Medlem berørte, om Nedsættelsen af den faste Ejendomsbeskatning, vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger om for at belyse Venstres Indsats i dansk Politik. Hvad var det, Venstre gjorde? Den Gældsbyrde, Landbruget i Øjeblikket slæber med, den kapitaliseredes, saa vidt det var muligt, Pantegælden skødes ind i Stedet for Hartkornsansættelsen. Venstres første betydningsfulde Handling i dansk Politik, efter at det var kommet til Magten i 1901, var at afløse den gamle Fællesprioritet, som Samfundet havde i Jorden i Hartkornsansættelsen, og gennemføre den sletteste af alle Skatter: Ejendomsskyldbeskatningen, der straffer den flittige og giver den mindre flittige Præmie. Men denne Begyndelse har Venstre foretaget som en Slags Ouverture til Partiets Magt og Indsats i dansk Politik, og denne Begyndelse var et afgørende Brud med Venstres stolte Fortid, som jeg nævnte før. Det, der skabte Mulighed for Venstre, det, Partiet skyldte sin stærke Fremgang, var den klare Friheds- og Frihandelslinie, Kravet om Afskaffelse af alle Særrettigheder, og nu kan man bedømme Retsstatspartiet paa forskellig Maade, men jeg hævder, at vort Program her i Virkeligheden kun er en Form for yderliggaaende Venstrepolitik, hvis man foretager en Sammenligning med Venstres Stilling forud for Systemskiftet. Men denne første